

Sandra (34) wilde een kind, maar kreeg een tumor

INTERVIEWGYNAECOLOGISCHE KANKER

Sandra Monnens over haar ziekteperiode: „Moeilijke momenten zijn er nog genoeg.“
© JEROEN KUIT

Door Ron Langenveld

Haar grootste droom, een gezin stichten, veranderde in een nachtmerrie. In plaats van een kind, kreeg Sandra Monnens uit SleK een kwaadaardige tumor. Door mee te werken aan het boek 'K#tkanker' wil ze anderen een hart onder de riem steken.

SLEK - Nog steeds kan ze de geur van het ziekenhuis moeilijk verdragen. Die specifieke reuk, die een argeloze bezoeker niet eens opvalt, maar die Sandra Monnens (34) meteen terugvoert naar toen. De tijd van infuusnaalden, chemotherapie en de tientallen onderzoeken en controles die ze heeft moeten ondergaan, nadat ze eerst een molazwangerschap – waarbij er tijdens of kort na de bevruchting iets misgaat waardoor er geen embryo groeit in de baarmoeder – en daarna drie miskramen had gekregen, waarna zich uiteindelijk wél een tumor in haar baarmoeder nestelde. De grootste ellende

ligt inmiddels achter haar. „Maar moeilijke momenten zijn er nog genoeg”, vertelt Monnens.

Hartje

En ze voelde zich nog wel zo zwanger tijdens die laatste zwangerschap. „Ik voelde het aan alles”, vertelt de juriste. „Ik had zelfs gedroomd dat we op de echo een hartje zouden zien kloppen.” Thuis had ze al opgezocht hoe een echo van een gezond kindje eruit zou moeten zien. Maar toen de verloskundige het apparaat op haar buik zette, zag ze zelf al op het beeldscherm dat het foute boel was. En er bleek veel meer aan de hand. Bij de onderzoeken die volgden werden kwaadaardige cellen in haar baarmoeder gevonden. „Opeens was ik kankerpatiënt.”

Doodziek

Monnens beseft dat het vreemd kan klinken. „Gelukkig kon ik voor deze kanker met chemotherapie behandeld worden”, zegt ze. Doodziek werd ze ervan. „Maar ik was nog veel benauwder dat mijn baarmoeder verwijderd zou moeten worden. Dan was het meteen einde oefening geweest”, zegt ze, doelend op haar kinderwens. Al heeft ze die inmiddels ‘geparkeerd’. „Ik heb er nog geen punt achtergezet, maar een komma”, vertelt ze. Want ze beseft maar al te goed dat een nieuwe zwangerschap niet zonder gevaar is en zeker niet gevrijwaard van teleurstellingen. „Als je al vier keer een kruispunt bent overgestoken en al vier keer van de sokken bent gereden, dan zou je verwachten dat je die kruising gaat mijden. Ik hoop dat er vanzelf een keer een moment komt, dat Wouter en ik elkaar aankijken en zeggen: het is goed zo.”

Klote

Gezien haar ervaringen, is het best bijzonder hoe positief Monnens ondanks al die tegenslagen naar de toekomst kijkt. „Tuurlijk is het klote als je zoiets meemaakt.” Maar ze wil vooral niet in de donkerte en de malheur van haar ziekteproces en haar onvervulde kinderwens blijven hangen. Ze staat volgens eigen zeggen nu zelfs positiever in het leven dan voor haar tumor. Ook door een goede vriend die gelijktijdig met haar kanker had en die vorig jaar

overleed. „Niet dat ik het gevoel heb dat ik de dood in de ogen heb gekeken. Maar ik ben toch blij dat ik er nog ben.”

Optimisme

Met haar optimisme wil Monnens een steun zijn voor vrouwen en kankerpatiënten in vergelijkbare situaties. Al tijdens haar ziekteproces hield ze een blog bij over wat ze meemaakte. „Om vrouwen die na mij komen van informatie te voorzien.” Daarnaast is ze actief voor de stichting Olijf, die ervaringsdeskundigen koppelt aan vrouwen met gynaecologische kanker. Zo zei Monnens ook meteen ‘ja’, toen ze recent gevraagd werd voor het boek *K#tkanker*. Een initiatief van de Amsterdamse Sarah Stam die twee jaar geleden werd getroffen door tumoren in de eierstokken. Middels het project *K#tkanker* wil ze vrouwen met gynaecologische kanker van meer eigentijdse en diverse informatie voorzien. Daarvoor worden vijftig vrouwen van allerlei leeftijden en afkomst – onder wie Monnens – op smaakvolle wijze in tekst en beeld geportretteerd met de zichtbare en onzichtbare littekens die zij door kanker opliepen. „Om te laten zien dat wij, ondanks alles wat we hebben meegemaakt, toch krachtige en mooie vrouwen kunnen zijn.”

Het boek ‘*K#tkanker*’ wordt gefinancierd middels crowdfunding en moet dit najaar verschijnen. Op voordekunst.nl/projecten/13688-ktkanker staat meer informatie over het boek. De blog die Sandra maakte tijdens haar ziekte: sandramdk.home.blog/